

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 75.734 van 11 september 1998
in de zaak A. 80.086/X-8368.**

In zake : Marc VAN IMPE,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en
E. EMPEREUR,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

1. de stad ZOTTEGEM,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

tussenkomen partij :

Christiane BEERENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Marc VAN IMPE
op 1 september 1998 heeft ingediend om bij uiterst
dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuit-
voerlegging te vorderen van het besluit van 10 augustus
1998 van het college van burgemeester en schepenen van
de stad Zottegem waarbij aan Christiane BEERENS de
bouwvergunning wordt afgegeven voor het oprichten van
een ééngezinswoning op een perceel gelegen aan de
Tulpenstraat (God) te Zottegem, kadastraal bekend
Sectie A, nr. 118b/deel;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota en het administratieve dossier van de tweede verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 2 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 september 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Christiane BEERENS met een verzoekschrift van 7 september 1998 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat verzoeker eigenaar is van een woning met tuin, gelegen aan de Tulpenstraat 17 te Zottegem; dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Zottegem bij besluit van 13 oktober 1997 aan Christiane BEERENS de bouwvergunning heeft verleend voor het oprichten van een ééngezinswoning op het aanpalend perceel, kadastraal bekend Sectie A, nr. 118b/deel; dat op vordering van verzoeker bij arrest nr. 74.496 van

24 juni 1998 de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze bouwvergunning werd bevolen; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 10 augustus 1998 zijn geschorste besluit van 13 oktober 1997 heeft ingetrokken en bij het bestreden besluit van dezelfde datum aan Christiane BEERENS opnieuw de bouwvergunning heeft verleend voor het oprichten van dezelfde ééngezinswoning op hetzelfde perceel;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat voornoemde tweede voorwaarde betreft, verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 48, derde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, en van de beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel,

"doordat, het bestreden besluit een bouwvergunning verleent voor het oprichten van een eengezinswoning, zonder dat de grond waarop de voorgenomen werken zullen uitgevoerd worden, gelegen is aan een weg die, gelet op de plaatselijke toestand, voldoende uitgerust is, en zonder dat uit het bestreden besluit of uit het dossier blijkt dat de overheid in redelijkheid en op zorgvuldige wijze een onderzoek heeft gewijd aan de precieze ligging van het perceel ten aanzien van de Tulpenstraat en op welke wijze beide zogenaamd verbonden zijn door een buurtweg en een vermeende servitudeweg,

terwijl, de vergunningverlenende overheid vergunning kan weigeren voor het bouwen op een stuk grond die gelegen is aan een weg die, gelet op de plaatselijke toestand, onvoldoende uitgerust is; dat zulks impliceert dat, het verlenen van een bouwvergunning geen automatisme is, wanneer uit de omstandigheden van de zaak blijkt dat ernstige twijfels rijzen omtrent de ligging aan een voldoende uitgeruste weg, hetgeen alleen al blijkt uit het liggingsplan vermeld op de met het bestreden besluit goedgekeurde bouwplannen, waaruit blijkt dat het perceel nr. 118b ingesloten is en alleen toegang kan nemen ten aanzien van de Tulpenstraat middels een buurtweg nr. 30 met een breedte van 1m en zonder dat de aanduiding op dat liggingsplan, met name als zou de toegang tot het perceel 4m breed zijn, van aard is om deze ernstige twijfels weg te nemen; dat het de vergunningverlenende overheid op grond van artikel 48, 3° lid van het hoger aangehaald decreet alsmede op grond van de beginselen van de zorgvuldigheid en de redelijkheid toekomt een eigen en op de concrete gegevens van het dossier toegespitst onderzoek te voeren naar de werkelijke mogelijkheid toegang te kunnen nemen tot de openbare weg; dat de resultaten van dit eigen onderzoek door de vergunningverlenende overheid minstens dienen voor te liggen in het administratief dossier, hetgeen in casu niet het geval is;

en terwijl het tot de interne richtlijnen behoort van de overheid dat er geen vergunningen worden verleend voor percelen die niet minstens een toegang van minstens 5 meter breed hebben, daar waar de maximale toegangsbreedte vanuit de Tulpenlaan naar het perceel slechts 1 meter bedraagt, dat er daarenboven geen bestrating bestaat ter hoogte van de voetweg nr. 30, zelfs geen verharding met aangestampte aarde; dat er evenmin nutsvoorzieningen liggen: geen water-, gas-, electriciteits-, TV/distributie, noch verlichting; dat evenmin de beweerde servitudeweg van drie meter breed, naast de voetweg nr. 30 dienstig kan zijn om de toegang tot de Tulpenlaan te verzekeren; dat tenslotte het bestreden besluit geen enkele concrete aanduiding geeft van de werkelijke aard en het gebruik van de voetweg en van de zogenaamde servitudeweg, die overigens zelf evenmin bestraat of zelfs maar verhard is; dat daarmee is aangetoond dat de vergunningverlenende overheid zich niet in redelijkheid en op zorgvuldige wijze heeft gekweten van haar verplichting om na te gaan of de voorliggende weg wel voldoende uitgerust is; dat in casu het bestreden besluit evenwel overweegt dat er een servitudeweg zou zijn met aanduiding van de breedte, zonder daarmee uitdrukkelijk aan te geven dat de voorliggende weg uitgerust is; dat dit ofwel de impliciete conclusie is van het bestreden besluit, in welk geval aan de notie 'uitgeruste weg', 'gelet op de plaatselijke toestand', een draagwijdte wordt

gegeven die deze wettelijk niet heeft, ofwel het bestreden besluit impliciet te kennen geeft dat er in casu weliswaar geen uitgeruste weg is, dat de plaatselijke toestand het afgeven van een vergunning toelaat; dat in dit laatste geval de beslissing dient genomen te worden op grond van een eigen beoordeling van de eisen, gesteld door de plaatselijke aanleg (...), beoordeling die in casu niet gebeurde of kan afgeleid worden uit het bestreden besluit";

Overwegende dat artikel 48, derde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, bepaalt wat volgt :

"De vergunning kan worden geweigerd voor het bouwen op een stuk grond, gelegen aan een weg die, gelet op de plaatselijke toestand, onvoldoende is uitgerust";

Overwegende dat het bestreden besluit met betrekking tot de toegang van het bouwperceel tot de openbare weg overweegt wat volgt :

"Overwegende dat het bestaan van een erfdienstbaarheid inzake toegang tot de Tulpenstraat (3 meter losweg) een zaak (van) burgerlijk belang (is) en bij betwisting behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de burgerlijke rechtbank.

Overwegende dat de voetweg nr 30 (1m breed) is ingeschreven op de atlas der buurtwegen en een meerdere breedte heeft van 4 meter (1+3m losweg).

Gelet op bijgevoegd inplantingsplan met bijkomende aanduidingen ter verduidelijking van de aangebrachte motivering.

Overwegende dat ongeacht de burgerlijke betwisting inzake het al dan niet verzwaren van de private erfdienstbaarheid inzake toegang tot de Tulpenstraat voor het bereiken van het perceel in kwestie als landbouwuittasting of woning, een breedte van 4 meter als voldoende kan worden beschouwd";

dat op het bijgevoegde inplantingsplan de toegang van het bouwperceel tot de Tulpenstraat grafisch is voorgesteld, met vermelding van de geciteerde afmetingen;

Overwegende dat voormelde bepaling van artikel 48, derde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, op het eerste gezicht aan de ver-

gunningverlenende overheid niet de verplichting oplegt, maar enkel de mogelijkheid geeft, een bouwvergunning te weigeren indien het bouwperceel gelegen is aan een weg die, gelet op de plaatselijke toestand, onvoldoende is uitgerust; dat het bouwperceel volgens de aanduidingen op het inplantingsplan een 4 m brede toegang heeft tot de Tulpenstraat; dat niet wordt betwist dat de Tulpenstraat een voldoende uitgeruste weg is; dat het aan de vergunningverlenende overheid als orgaan van het actief bestuur niet toekomt een eigen onderzoek in te stellen naar het bestaan en de omvang van een door de aanvrager beweerde erfdienstbaarheid van losweg indien daarover betwisting bestaat; dat betwistingen omtrent het al dan niet bestaan en de omvang van een erfdienstbaarheid behoren tot de uitsluitende bevoegdheid van de burgerlijke rechtbanken; dat bouwvergunningen worden afgegeven onder voorbehoud van de betrokken burgerlijke rechten; dat het middel in zoverre niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker voorts geen enkel stuk voorlegt waaruit het bestaan blijkt van "interne richtlijnen" volgens welke geen vergunningen kunnen worden verleend voor percelen die geen toegang van minstens 5 meter breed hebben; dat het middel in zoverre evenmin ernstig is;

Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van artikel 2 van het ministerieel besluit van 6 februari 1971 tot vaststelling van de samenstelling van het dossier van de aanvraag om bouwvergunning, de schending van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag, en de schending van de zorgvuldigheidsplicht en het motiveringsbeginsel (materieel en formeel), als algemene beginselen van behoorlijk bestuur,

"doordat, het bestreden besluit genomen werd op grond van een onvolledig aanvraagdossier en het

besluit wordt gebaseerd op feitelijke veronderstellingen die nergens uit het dossier blijken, terwijl, op grond van hoger vermeld artikel, om volledig te worden beschouwd, het aanvraagdossier onder meer een tekening dient te bevatten van de plaatsing van het bouwwerk, waarin onder meer wordt aangegeven : de bestaande, door 's mensen toedoen op het perceel gevestigde erfdienstbaarheden; dat uit de debatten in de zaak A. 76.550/X-7872 is gebleken dat de titularis van de bouwvergunning zich beroept op een conventioneel gevestigde erfdienstbaarheid van losweg, waardoor hij zou kunnen toegang nemen tot de openbare weg; dat bij gebreke van aanduiding daarvan in het aanvraagdossier de adviesverlenende en de vergunningverlenende overheden uiteraard niet bij machte waren om dit ontbrekend gegeven te implementeren in hun respectieve beoordelingsbevoegdheid; dat dit gegeven nochtans cruciaal is om na te gaan of voldaan is aan de eis van artikel 48, 3° lid van het Decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening; dat bijgevolg moet worden aangenomen dat deze onvolledigheid de overheid heeft kunnen misleiden en de nadien verleende bouwvergunning om die reden vicieert; dat men uit de bestreden beslissing eventueel zou kunnen afleiden dat het college van burgemeester en schepenen inmiddels kennis heeft gekregen van het zogezegde bestaan van een erfdienstbaarheid, erfdienstbaarheid waarvan het bestaan door verzoekende partij formeel wordt betwist; dat men zich niettemin de vraag dient te stellen op welke wijze het college van burgemeester en schepenen aan deze informatie is gekomen en of deze informatie wel correct is, vermits er nergens in de aanvraag aangifte werd gedaan van het bestaan van dergelijk erfdienstbaarheid; dat het college van burgemeester en schepenen er bij haar aanvraag van uitgaat dat er een erfdienstbaarheid bestaat, ofschoon uit geen enkel stuk het bestaan daarvan valt af te leiden; dat de bestreden beslissing weliswaar stelt dat het bestaan van een erfdienstbaarheid inzake toegang tot de Tulpenstraat (3 meter losweg) een zaak van burgerlijk belang is en bij betwisting behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de burgerlijke rechtbank, doch dat dit de overheid niet ontslaat om omstandig na te gaan wat dan wel de actuele toestand is m.b.t. de beweerde erfdienstbaarheid en om dit vast te stellen op grond van de concrete gegevens van het dossier; dat het immers niet volstaat om enerzijds te stellen dat er betwisting bestaat over het feit of er al dan niet een erfdienstbaarheid bestaat, om vervolgens een beslissing te nemen uitgaande van de premisse dat er een losweg zou bestaan die het voorwerp uitmaakt van een erfdienstbaarheid, terwijl in het aanvraagdossier niet eens sprake is van dergelijke erfdienstbaarheid; dat dit des te meer klemmt aangezien de zogenaamde servitudeweg op het terrein (de visu) niet eens te

bekennen valt (geen bestrating, geen verharding, geen nutsvoorzieningen : niets), zodat alleen al de zorgvuldigheid gebiedt dat in het bestreden besluit daarover preciese informatie zou worden verstrekt, teneinde de Raad toe te laten zijn controle uit te oefenen over de beoordeling van de overheid dat het perceel aan een voldoende uitgeruste weg zou zijn gelegen";

Overwegende dat artikel 2, 3°, b), van het ministerieel besluit van 6 februari 1971 tot vaststelling van de samenstelling van het dossier van de aanvraag om bouwvergunning, o.m. bepaalt :

"Art. 2. Om als volledig te worden beschouwd, moet het dossier van een aanvraag om bouwvergunning bevatten, ongerekend de door de gemeentelijke verordening voorgeschreven bescheiden en gegevens :

(...)

3° de tekeningen van het uit te voeren bouwwerk, ondertekend door de aanvrager en de architect, omvattende :

(...)

b) een tekening van de plaatsing van het bouwwerk op het terrein aangevende :

(...)

- de bestaande, door 's mensen toedoen op het perceel gevestigde erfdienstbaarheden;

(...)"

Overwegende dat de bestreden bouwvergunning de erfdienstbaarheid van losweg van 3 meter breed, met zoveel woorden vermeldt; dat er in de huidige stand van het geding geen elementen zijn die toelaten aan te nemen dat het niet uitdrukkelijk vermelden op het inplantingsplan dat de toegangsweg van 3 meter breed tot de Tulpenstraat een erfdienstbaarheid van losweg betreft, de overheid heeft kunnen misleiden wat betreft de aard en de omvang van deze toegangsweg; dat het middel in zoverre niet ernstig is;

Overwegende dat het middel voor het overige het bestaan en de omvang van deze erfdienstbaarheid betreft; dat, zoals reeds uiteengezet in het onderzoek van het eerste middel, het aan de vergunningverlenende

overheid als orgaan van het actief bestuur niet toekomt een eigen onderzoek in te stellen naar het bestaan en de omvang van een door de aanvrager beweerde erf-dienstbaarheid indien daarover betwisting bestaat; dat betwistingen omtrent het bestaan en de omvang van een erfdienstbaarheid behoren tot de uitsluitende bevoegdheid van de burgerlijke rechtbanken, en dat bouwvergunningen worden afgegeven onder voorbehoud van de betrokken burgerlijke rechten; dat het middel in zoverre evenmin ernstig is;

Overwegende dat verzoeker in een derde middel de schending aanvoert van artikel 48, derde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurs-handelingen, en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, bestaande uit het materiële motiveringsbeginsel,

"doordat, het bestreden besluit vergunning verleent, voor het bouwen op een stuk grond, niet gelegen aan een voldoende uitgeruste weg, zonder de eigen redenen aan te geven waarom de vergunning dan wel verleend kon worden,

terwijl, in artikel 48, 3° lid DROG valt te lezen dat de vergunning 'kan' geweigerd worden voor het bouwen op een stuk grond, gelegen aan een weg die, gelet op de plaatselijke toestand, onvoldoende is uitgerust; dat hieruit volgt dat de overheid die uitspraak doet over de aanvraag er toe gehouden is na te gaan of de voorliggende weg wel voldoende is uitgerust; dat het desbetreffende perceel waarvoor vergunning werd verleend slechts aanpaalt aan de voetweg nr. 30, dewelke slechts een breedte heeft van 1 meter; dat deze voetweg niet verhard, noch aangestampt is, doch gewoon een pad betreft dat tussen de percelen loopt en slechts te onderscheiden is van de aangrenzende percelen doordat het gras op het pad enigszins is 'platgetreden'; dat algemeen als minimumvoorwaarde voor de uitrusting van een weg wordt gesteld dat er een duurzame verharding aanwezig zou zijn en dat een landbouwweg of een aardeweg gewoonlijk niet kunnen beschouwd worden als een voldoende uitgeruste weg (PEREMANS, R., 'De onvoldoende uitrusting van de weg waaraan een perceel is gelegen als weigeringsgrond van bouw- en verkavelingsaanvra-

gen', T.B.P., 1974, 1974, 144); dat de overheid in principe streng de hand houdt aan deze principes en zodoende een ongunstig advies voor een bouwaanvraag geeft langs wegen die onvoldoende zijn uitgerust; dat de voetweg nr. 30, zoals reeds eerder aangegeven, nauwelijks als een pad kan aanzien worden en dat er evidentierwijze geen riolering, telefoon, electriciteit of enige andere voorzieningen aanwezig zijn; dat er in principe dus geen vergunning kon verleend worden; dat een deel van de voetweg nr. 30 aangrenst aan de losweg (de zogezegde servitudeweg, die niet meer is dan een klein strookje gazon)- zodat de voetweg nr. 30 samen met de losweg plaatselijk 'een breedte heeft van 4 meter', doch dat een servitudeweg, die geen openbare weg is niet in aanmerking komt voor bebouwing (PEREMANS, R., 1.c., 145); dat de feitelijke toestand derhalve zo is dat er geen sprake is van een behoorlijk uitgeruste weg; dat de bouwvergunning bovendien een achterliggend perceel betreft dat geen directe toegang heeft tot de Tulpenlaan; dat de bestreden beslissing echter met geen woord rept over de motieven die aan de basis zouden gelegen hebben om toch een vergunning te verlenen overeenkomstig artikel 48, 3° lid DROG, ofschoon het perceel niet ligt aan een behoorlijk uitgeruste weg; overwegende dat de plaatselijke toestand zich verzet tegen het verlenen van een vergunning; dat de mogelijkheid om een vergunning te verlenen overeenkomstig artikel 48, 3° lid DROG als een uitzondering moet beschouwd worden op de algemene regel dat in principe geen vergunning wordt verleend voor percelen gelegen aan een niet uitgeruste weg, en dat, indien er toch een afwijking wordt verleend in strijd met de plaatselijke toestand en ongeacht de niet uitgeruste weg, die beslissing dan omstandig de motieven moet weergeven die een afwijking legitimeren, en die de eigen beoordeling weergeven van de overheid over de plaatselijke toestand";

Overwegende dat artikel 48, derde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, bepaalt wat volgt :

"De vergunning kan worden geweigerd voor het bouwen op een stuk grond, gelegen aan een weg die, gelet op de plaatselijke toestand, onvoldoende is uitgerust";

Overwegende dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen dat in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moeten

worden vermeld die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze afdoende moeten zijn;

Overwegende dat, zoals hiervoor bij het onderzoek van het eerste middel reeds uiteengezet, voormelde bepaling van artikel 48, derde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, op het eerste gezicht aan de vergunningverlenende overheid niet de verplichting oplegt, maar enkel de mogelijkheid geeft, een bouwvergunning te weigeren indien het bouwperceel gelegen is aan een weg die, gelet op de plaatselijke toestand, onvoldoende is uitgerust, en evenmin lijkt te vereisen dat het bouwperceel zelf onmiddellijk moet palen aan een voldoende uitgeruste weg;

Overwegende dat het bestreden besluit op het eerste gezicht voldoet aan de motiveringsverplichting door in concreto aan te geven waarom de toegang van het bouwperceel tot de openbare weg als voldoende kan worden beschouwd; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker in een vierde middel de schending aanvoert van 63, § 1, vijfde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, "waaronder de rechtszekerheid en het rechtmatig vertrouwen dat de overheid zich steunt op de continuïteit van haar beleid, en met toepassing van artikel 159 van de Grondwet",

"Doordat, het bestreden besluit bouwvergunning verleent op grond van het met dat besluit goedgekeurd bouwplan, waarvan de op dat plan aangeduide technische gegevens strijdig zijn met de voorwaarden die de gemachtigde ambtenaar had geformuleerd in het stedenbouwkundig attest nr. 2, verleend op 18 november 1996 en zonder dat uit het bestreden besluit of uit het administratief dossier blijkt waarom er stedenbouwkundige redenen waren om bij het beoordelen van de bouwaanvraag van deze voorwaarden af te wijken,

Terwijl, de rechtskracht van een stedenbouwkundig attest nr. 2, verleend met toepassing van artikel 63, § 1, 5° lid van hogervermeld decreet, meebrengt dat de zonder voorbehoud geformuleerde voorwaarden hun geldingskracht behouden gedurende een periode van één jaar te rekenen vanaf de uitreiking van het attest dat die voorwaarden vermeldt; dat de gemachtigde ambtenaar in het stedenbouwkundig attest nr. 2, verleend op 18 november 1996 had opgelegd de hoogte van het gebouw te beperken tot maximaal 4m met een maximale nokhoogte van 9m; dat de standvensters in het dak niet zijn toegelaten boven een maximale kroonlijsthoogte van 4m en dat de bedaking een helling dient te bevatten tussen de 35 en de 40° en de vorm dient aan te nemen van een zadel-, tent-, of schilddak; dat het met het bestreden besluit goedgekeurd bouwplan niet beantwoordt aan deze technische voorschriften en uit geen enkel gegeven van het bestreden besluit of van het administratief dossier blijkt waarom daarvan kon afgeweken worden bij het beoordelen van de bouwaanvraag; dat met toepassing van artikel 159 van de Grondwet geen toepassing kan gemaakt worden van het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 ter uitvoering van artikel 63 van hogervermeld decreet, met name in zoverre voormeld besluit het gebruik van formulieren zou toelaten, waarin bij wijze van inhoudsloze standaardformulering staat gedrukt dat 'de bovenstaande adviezen worden gegeven louter ter inlichting' en dat 'ze gelden zolang de voorschriften inzake ruimtelijke ordening niet worden gewijzigd' en tenslotte dat 'met dit attest in genendele wordt vooruitgelopen op de beslissingen van de administratie ten aanzien van de vergunningsaanvrager'; dat dergelijke standaardformulering immers niet kan beschouwd worden als een inhoudelijke beperking die kan geformuleerd worden in een stedenbouwkundig attest nr. 2 met betrekking tot de aldaar opgelegde voorwaarden";

Overwegende dat artikel 63, § 1, vijfde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, bepaalt :

"§ 1. De Vlaamse Regering bepaalt :

(...)

5° de vorm en de inhoud van de stedenbouwkundige attesten alsmede de instanties die deze afgeven; de in een stedenbouwkundig attest zonder beperking aangegeven bestemming en de opgelegde voorwaarden voor een perceel of een perceelsgedeelte blijven van kracht gedurende één jaar te rekenen vanaf de uitreiking van het attest;

(...)"

Overwegende dat het betrokken stedenbouwkundig attest nr. 2 werd afgegeven door het college van burgemeester en schepenen van de stad Zottegem op 18 november 1996; dat de bestreden bouwvergunning werd afgegeven op 10 augustus 1998, d.i. alleszins méér dan één jaar nadat het stedenbouwkundig attest werd afgegeven; dat het stedenbouwkundig attest op dat ogenblik vervallen was; dat het middel om deze reden alleen reeds niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Christiane BEERENS in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf september 1900 achtennegentig, om 16.00 uur door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

J. BOVIN.